

УДК 621.002:658.56

Лищенко О.Г.,
к.е.н., доцент кафедри обліку і аудиту,
Півненко В.В.,
Запорізький національний технічний університет

ОПТИМІЗАЦІЯ АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Постановка проблеми. Однією з найважливіших складових процесу загального відтворення є відтворення основних засобів (далі – ОЗ), без яких процес виробництва неможливий. Важливе місце у забезпеченні цих процесів належить амортизації. Амортизація – це складна як економічна, так і облікова категорія, яка одночасно є джерелом відтворення основних засобів та складовою витрат виробництва і, як наслідок, впливає на широке коло економічних показників: собівартість, ціну, прибуток, податки, кількісні та якісні оцінки ринкової вартості підприємства. Актуальність її вивчення та пошук шляхів оптимізації амортизаційної політики підприємства обумовлена, в першу чергу, існуванням значної кількості невирішених проблемних питань, що час від часу з'являються із прийняттям чергових недосконалих нормативно-правових актів [11].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання щодо амортизаційної політики підприємства розглядаються і висвітлено у працях В. Й. Бакай, К. Д. Андросова, Л. М. Бабіч, Н. О. Дугієнко, С. Ю. Скомарохова, С. М. Ніколаєнко, Л. В. Гайвич, Л. В. Овод, Л. І. Кудь. Проблемами амортизації займаються такі вчені, як С. Ф. Голов, М. І. Бондар, Л. В. Гуцаленко, Г. С. Осіпчук, Л. М. Борщ, Ю. І. Стадницький, Я. В. Мех. У згаданих дослідженнях велика увага приділялась визначенню амортизаційної політики, методиці та процесу її формування, а також обліку амортизаційних відрахувань. Разом з тим, до тепер не визначено критеріїв оптимізації амортизаційної політики підприємства з точки зору управлінського обліку.

Постановка завдання. Мета статті полягає в обґрунтуванні напрямків оптимізації амортизаційної політики підприємства з урахуванням наслідків зміни вартісного критерію основних засобів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Амортизаційна політика підприємства та проблеми її розвитку посідають вагоме місце як в економічних школах, так і в економічній свідомості суспільства загалом. Вона зберігає важливу роль у забезпеченні виробничого процесу в ринкових умовах господарювання для підприємств та організацій [4].

Амортизаційна політика – це управління процесом відтворення основного капіталу, направлене на підвищення технічного рівня виробництва, запобігання надмірного зносу його активної частини, вдосконалення видової, технологічної і вікової структури основного капіталу, нарощування основного капіталу і обсягу випуску продукції, підвищення продуктивності праці і зниження собівартості продукції, максимізацію прибутку та активізацію інвестиційної діяльності підприємств [10]. До її основних завдань належить:

- визначення амортизації як витрат, що включаються в собівартість продукції, та як джерела нагромадження коштів для відтворення основних засобів;
- обґрунтування доцільності використання певного методу нарахування амортизації основних засобів;
- затвердження в наказі про облікову політику обраного методу нарахування амортизації;
- документальне оформлення операцій з основними засобами, зокрема з нарахування амортизації;
- формування системи первинних документів на основі здійснення господарських операцій з нарахування та розподілу амортизації;
- відображення записів господарських операцій в облікових реєстрах на підставі первинних документів [5, с. 2].

Належно сформована амортизаційна політика забезпечує безперервність та надійність протікання процесу оновлення матеріально-технічної бази підприємства. Оновлення матеріально-технічної бази підприємств здійснюється в залежності від різноманітних факторів, серед яких провідну роль відіграють: стратегія розвитку підприємства, особливості обладнання та технологій, які використовуються при виробництві продукції чи наданні послуг тощо [4, с. 97].

Впроваджуючи амортизаційну політику на підприємстві, необхідно, перш за все, чітко з'ясувати відмінності між категоріями знос та амортизація, що сьогодні досить часто несправедливо ототожнюються. Знос основних засобів – це втрата ними первинних фізичних і моральних характеристик під впливом сил природи, старіння та знецінення. Іншими словами процес зносу – фізичний, що впливає на економіку підприємства в тому сенсі, що після втрати певної частки

первинних характеристик об'єкт повинен бути списаний, а на його місце необхідно придбати новий. На нашу думку, ступінь зносу є поняттям суб'єктивним та може визначатися лише на ринку під впливом попиту на певний об'єкт основних засобів. На відміну від зносу, амортизація, навпаки, – процес економічний: з одного боку – це перенесення вартості основних засобів на витрати зі створенням об'єктів діяльності підприємства, а з іншого – цільове накопичення ресурсів для відновлення зношених об'єктів. Виходячи цього, немає змісту говорити про побудову політики нарахування зносу, оскільки законами природи управляти неможливо. Навпаки, амортизація виступаючи механізмом створення фінансових ресурсів для відновлення основних засобів, потребує управлінського підходу до його побудови. Зокрема, розрахунок амортизації повинен охопити в собі всі складові витрат, необхідних для створення аналогічних об'єктів [2].

Звідси, одним із найвпливовіших елементів формування амортизаційної політики підприємства слід визнати правильність вибору методу амортизації. Так, зарахувавши об'єкт до складу ОЗ, підприємство має право нарахувати амортизацію за одним з методів, передбачених П(С)БО 7 "Основні засоби": прямолінійним, зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивним та виробничим [6].

Кожен з методів має свої переваги та обмеження, розглянувши які, можна зазначити, що прямолінійний метод доцільно застосовувати для об'єктів, умови експлуатації яких, фізичний а моральний знос практично не залежать від обсягу виробництва. До таких ОЗ відносяться, наприклад, адміністративні будівлі, виробничі цехи, інші споруди, меблі та такі інші об'єкти.

Методи прискореної амортизації та виробничий метод, навпаки, доцільно обирати для основних засобів, умови експлуатації яких залежать від обсягів виробництва, інтенсивності експлуатації, потреби у технологічному оновленні, тобто таких чинників, які впливають за зменшення продуктивності основного засобу під час використання. До таких основних засобів відносяться, насамперед, виробничі машини та обладнання.

Обрання конкретного методу визначається в першу чергу фактором морального зносу. Так, метод зменшення залишкової вартості та кумулятивний метод найпридатніший для обладнання, продуктивність якого в міру його експлуатації зменшується поступово, а витрати на його підтримку в робочому стані незначні.

Метод прискореного зношення залишкової вартості зручний, в тих випадках коли продуктивність обладнання у перші роки експлуатації значно вища, ніж у наступні, а також, коли витрати на його підтримку в робочому стані в процесі експлуатації суттєво зростають.

Виробничий метод використовують у випадку коли інтенсивність використання об'єкта суттєво впливає на його експлуатаційні властивості та коли є коливання інтенсивності експлуатації протягом фінансового року. Важливою умовою застосування виробничого методу є точність визначення обсягу виробництва. Певною мірою це стосується автотранспорту, який використовується для надання послуг з перевезення вантажів, пасажирів.

В переважній більшості на практиці для нарахування амортизації застосовується прямолінійний метод нарахування амортизації, як найпростіший. Проте обрання єдиного методу нарахування амортизації для різних груп основних засобів не є економічно обґрунтованим рішенням, оскільки даний метод не враховує ступінь морального зносу основних засобів, особливості експлуатації у різні роки та необхідності збільшення витрат на ремонт у останні роки служби.

Оскільки підприємства мають на балансі різноманітні об'єкти основних засобів, то для кожної з їх груп доцільно обирати конкретний метод нарахування амортизації, так як між групами існують характерні відмінності як в термінах корисного використання, так і в отриманні економічних вигод від використання кожного з об'єктів основних засобів.

Використання прямолінійного методу нарахування амортизації доцільне для будівель, споруд, меблів, та інших основних засобів знос яких рівномірний, але не для комп'ютерної техніки, яка має інші строки корисного використання і морально зношується набагато швидше. При нарахуванні амортизації на основні засоби, яким властивий швидкий моральний знос, вважаємо більш економічно обґрунтованим застосування кумулятивного методу нарахування амортизації. Так, за умови, якщо підприємство придбало комп'ютер вартістю 15000 грн., ліквідаційна вартість якого згідно з наказом про облікову політику дорівнює 0, а очікуваний термін корисного використання - 5 років, річна сума амортизації, нарахована за прямолінійним методом, становитиме 3000 грн. $[(15000/5)]$, а річна норма амортизації – 20% $(100\% : 5 = 20\%)$ (табл. 1).

Таблиця 1

Розрахунок суми амортизації за прямолінійним методом

Рік	Амортизаційні відрахування	Річна норма амортизації, %	Накопичена амортизація	Залишкова вартість
1	2	3	4	5
				15000
1	3000	20	3000	12000

продовження табл. 1

1	2	3	4	5
2	3000	20	6000	9000
3	3000	20	9000	6000
4	3000	20	12000	3000
5	3000	20	15000	0

Джерело : складено за [1]

Водночас за кумулятивним методом нарахування амортизації буде здійснюватись наступним чином (табл. 2):

Таблиця 2

Розрахунок суми амортизації за кумулятивним методом

Рік	Розрахунок амортизації	Амортизаційні відрахування	Накопичена амортизація	Залишкова вартість
				15000
1	$5/15 \times 15000$	5000	5000	10000
2	$4/15 \times 12000$	4000	9000	6000
3	$3/15 \times 9000$	3000	12000	3000
4	$2/15 \times 6000$	2000	14000	1000
5	$1/15 \times 3000$	1000	15000	0

Джерело : складено за [1]

Проведені розрахунки свідчать, що за умови нарахування амортизації кумулятивним методом сума амортизації в перші роки експлуатації комп'ютера буде більша, що надасть можливість швидше накопичувати кошти для його оновлення.

Отже, проведені розрахунки дають підстави стверджувати, що метод нарахування амортизації повинен бути визначений для кожного з об'єктів основних засобів з урахуванням очікуваних економічних вигід та терміну їх корисного використання.

Зазначимо, що проблема оптимізації амортизаційної політики підприємства не нова і полягає не стільки у виборі більш спрощених способів нарахування амортизації, тобто в чисто технічному способі її визначення, скільки в економічній об'єктивності.

З метою оптимізації амортизаційної політики підприємства вважаємо за доцільне розподілити всі ОЗ на групи залежно від умов використання, і для кожної з них застосовувати відповідні методи нарахування амортизації (рис. 1).

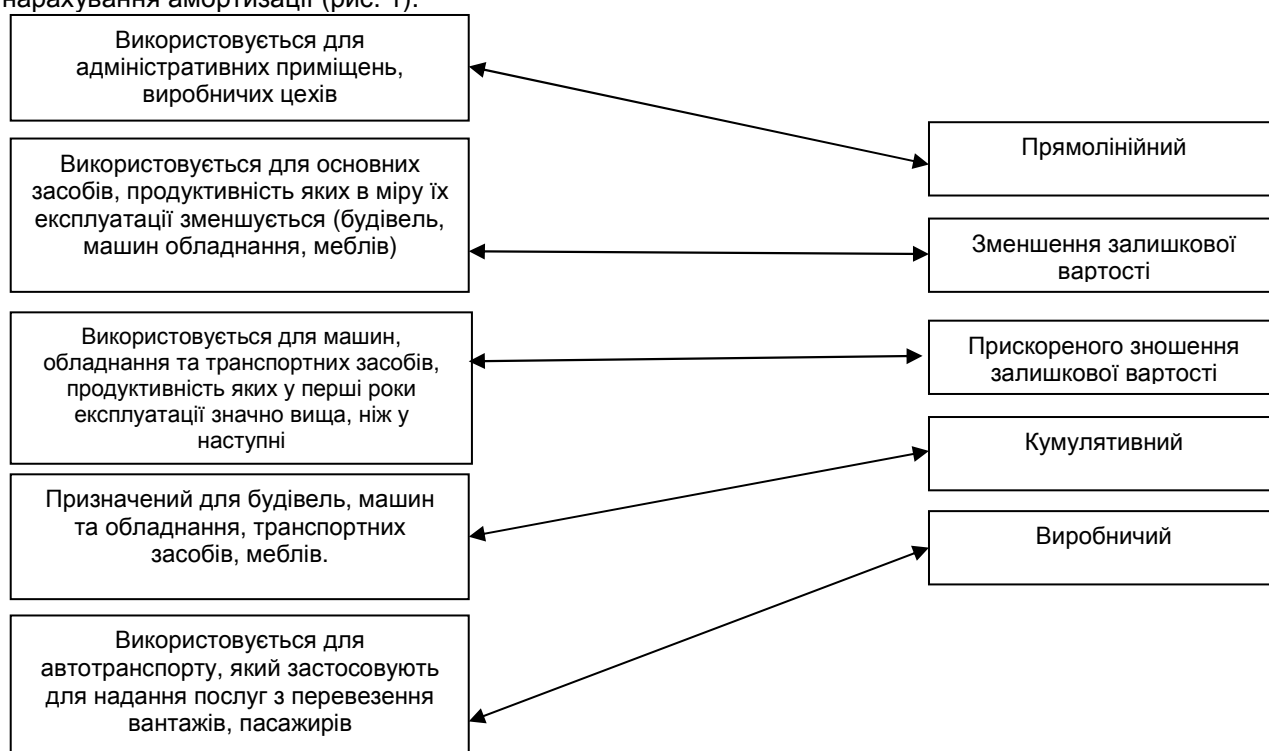

Рис. 1. Групування основних засобів відповідно до методів нарахування амортизації

Джерело : власна розробка

Проте вибір економічно обґрунтованих методів нарахування амортизації є не єдиним визначальним елементом оптимізації амортизаційної політики підприємства. Не менш важливе значення при оптимізації амортизаційної політики відіграє вартісний критерій визнання ОЗ.

Оскільки згідно із Законом України від 28.12.2014 р. № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» [9] підставою для нарахування податку на прибуток є фінансова звітність, то існує нагальна потреба при формуванні амортизаційної політики підприємства враховувати всі зміни у податковому законодавстві. Зокрема, при формуванні амортизаційної політики на 2016 р. і подальші роки платники податків, які повинні вести податковий облік ОЗ (тобто ті, чий дохід за останній звітний рік перевищує 20 млн. грн., і які за Податковим кодексом України (далі – ПКУ) [7] повинні розраховувати податкові різниці та коригувати на них бухгалтерський фінансовий результат) мають врахувати зміни, передбачені Законом від 17.07.15 р. № 655-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо зменшення податкового тиску на платників податків» (далі – Закон № 655) до пп. 14.1.138 ПКУ [8]. У результаті зазначених новацій об'єкти ОЗ для цілей податкового обліку «подорожчали». Якщо до 1 вересня 2015 року їх мінімальна вартість становила 2500 грн., то із зазначеної дати вона виросла до 6000 грн. Тож, починаючи з 1 вересня поточного року, ОЗ у податковому обліку вважатимуться тільки ОЗ, балансова вартість яких досягне 6000 грн. Необоротні активи, що не досягли вартісного порогу 6000 грн. для цілей обліку з податку на прибуток не вважаються ОЗ і різниці для них не визначаються. Вони мають відображатися тільки за правилами бухгалтерського обліку. Тобто бухгалтерські показники «малоцінних» ОЗ (амортизація, залишкова вартість) відіграватимуть роль при визначенні фінансового результату, а отже, і об'єкта оподаткування, але в розрахунку різниць участі брати не повинні.

Отже, виникає нагальна потреба при формуванні амортизаційної політики чітко розділяти об'єкти на дві групи – об'єкти, що відповідають критеріям визнання ОЗ у податковому обліку, та об'єкти, які не відповідають таким критеріям, але є об'єктами ОЗ у бухгалтерському обліку. Проте це створить певні незручності для працівників облікового апарату та супроводжуватиметься додатковими трудовозатратами. З метою уникнення зазначених ускладнень вважаємо за доцільне тим підприємствам, які визначатимуть податкові різниці, внести зміни до наказу про облікову політику і змінити вартісний критерій для МНМА в бухгалтерському обліку, встановивши його з 01.09.15 р. на рівні 6000 грн., оскільки за такої умови відпаде необхідність ділити ОЗ на вищевказані дві групи [3].

Розглянемо облік основних засобів із 1 вересня 2015 року, якщо первісна вартість залишається на рівні 2500 грн. або якщо вона збільшена до 6000 грн. (табл. 3).

Таблиця 3

Облік основних засобів введених в експлуатацію з 1 вересня 2015 року

Первісна вартість об'єкта, введеного в експлуатацію з 01.09.15 р.	Бухгалтерський облік		Податковий облік
	Вартісний критерій для МНМА		
	2500 грн.	6000 грн.	
Менше 2500 грн.	Об'єкт вважається МНМА	Об'єкт вважається МНМА	Не включається до складу ОЗ (норми ст. 138, 141.2 ПК не застосовуються)
Від 2500 до 6000 грн.	Об'єкт вважається ОЗ відповідно до функціонального призначення	Об'єкт вважається ОЗ відповідно до функціонального призначення	
6000 грн. і вище			Об'єкт вважається ОЗ

Джерело : складено за [3]

Як видно з табл. 3, варіант прийняття рішення збільшити вартісний критерій для ОЗ до 6000 грн., окрім зручності обліку, має додаткову перевагу – приведе до «більш швидких» витрат. Адже, згідно з п. 27 П(С)БО 7, амортизація МНМА може нараховуватися в першому місяці використання об'єкта:

- або в розмірі 50 % амортизовуваної вартості, а решту 50 % – у місяці їх виключення зі складу активів у зв'язку з невідповідністю критеріям визнання активом,
- в розмірі 100 % вартості об'єкта [3].

Отже, застосування зміни вартісного критерію при формуванні амортизаційної політики підприємства дозволить її оптимізувати та сприятиме ефективному використанню та відновленню основних засобів.

Висновки з проведеного дослідження. Результати досліджень дають підстави стверджувати, що амортизаційна політика вважається оптимізованою в тому випадку, якщо підприємством внесені зміни до наказу про облікову політику, які стосуються вартісних критеріїв для МНМА в бухгалтерському обліку, а також в тому випадку, коли підприємством доречно вибрані методи амортизаційних відрахувань для різних об'єктів основних засобів.

Бібліографічний список

1. Дугієнко Н.О. Амортизаційна політика та основні напрямки підвищення її ефективності в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня к.е.н.: спец. 08.00.01 / Н.О. Дугієнко. – К., 2007. – 20 с.

2. Мороз Ю.Ю. Облікове забезпечення управління процесом розподілу амортизаційної вартості споживного майна підприємства / Ю.Ю. Мороз // Вісник ЖДТУ. – 2013. - № 4(66). – С. 90-94.
3. Наслідки зміни вартісного критерію основних засобів із 01.09.15р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://uteka.ua/channels_store/publication/Naslidki-zmini-vartisnogo-kriteriyu-osnovnix-zasobiv-iz01.09.15r.-942.
4. Новицька С.С. Сутність амортизаційної політики і її вплив на ефективність роботи підприємства : навч.-метод. посібник [для студентів економічних спеціальностей] / С.С. Новицька, Н. Е. Потапова-Сінько. – Одеса : ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2006. – 98 с.
5. Осіпчук С.Г. Система первинного обліку амортизації як джерела відтворення основних засобів / С.Г. Осіпчук // Вісник ЖНАЕУ. – 2011 – С. 2.
6. Основні засоби : Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7, затверджене наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000р. № 92 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua>.
7. Податковий кодекс України від 02.12.10 № 2755-VI зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua>.
8. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо зменшення податкового тиску на платників податків : Закон України від 17.07.2015 року № 655-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
9. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи : Законом України від 28.12.2014 р. № 71-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
10. Скоморохова С.Ю. Сучасна концепція амортизаційної політики підприємства / С.Ю. Скоморохова, С.М. Николаєнко, Л.В. Гейвич // Вісник Херсонського державного університету. – 2014. – № 4. – С. 65-67.
11. Щирська О.В. Питання обліку амортизації в різних літературних джерелах / О.В. Щирська // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу : [міжнар. зб. наук. пр.]. – 2011. – Вип. 3 (21). – Ч. II. – С. 410-415.

References

1. Dugiyenko, N.O. (2007), "Amortization policy and main trends of increasing of its efficiency in Ukraine", Thesis abstract of Cand. Sc. (Econ.), 08.00.01, SHEE "Vadim Getman Kyiv National Economic University", Kyiv, 20 p.
2. Moroz, Yu.Yu. (2013), "Account of expenses of management of process of distribution of depreciation cost of consumer property of enterprise", *Visnyk ZhDTU*, no. 4(66), pp. 90-94.
3. Consequences of change of criterion of cost of the fixed assets are from 01.09.15p., available at: http://uteka.ua/channels_store/publication/Naslidki-zmini-vartisnogo-kriteriyu-osnovnix-zasobiv-iz01.09.15r.-942 (access date October 14, 2015).
4. Novitska, S.S. and Potapova-Sinko, N.E. (2006), *Sutnist amortyzatsiynoi polityky i ii vplyv na efektyvnist roboty pidpriemstva* [Essence of depreciation politics and of her influence on the efficiency of work of enterprise], tutorial, ONAZ im. O.S. Popova, Odessa, 98 p.
5. Osipchuk, S.H. (2011), "System of primary account of depreciation as sources of recreation of the fixed assets", *Visnyk ZhNAEU*, p.2.
6. *Osnovni zasoby* [Fixed assets], *Polozhennia (standart) bukhhalterskoho obliku 7* [Position (Standard) 7], Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy no. 92 dated 27.04.2000p, available at: <http://zakon4.rada.gov.ua> (access date November 15, 2015).
7. *Podatkovyi kodeks Ukrainy* [Tax Code of Ukraine], available at: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/2755-17> (access date November 25, 2015).
8. Verkhovna Rada Ukrainy (2015), *Pro vnesennia zmin do Podatkovoho kodeksu Ukrainy schodo zmenshennia podatkovoho tysku na platnykiv podatkov* [About making alteration in the Tax Code code of Ukraine in relation to reduction of tax pressure on taxpayers], Zakon Ukrainy dated 17.07.2015 no. 655-VIII, available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14> (access date November 16, 2015).
9. Verkhovna Rada Ukrainy (2014), *Pro vnesennia zmin do Podatkovoho kodeksu Ukrainy ta deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy schodo podatkovoi reformy* [About making alteration in the Tax Code code of Ukraine and some legislative acts of Ukraine in relation to tax reform], Zakon Ukrainy dated 28.12.2014 no. 71-VIII, available at: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi> (access date November 18, 2015).
10. Skomorokhova, S.Yu., Nikolaienko, S.M. and Heyvyeh, L.V. (2014), "Modern conception of depreciation politics of enterprise", *Visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*, no. 4, pp. 65-67.
11. Schyrska, O.V. (2011), "A question of account of depreciation in the different literary sources", *Problemy teorii ta metodologii bukhhalterskoho obliku, kontroliu i analizu. Zbirnyk mizhnarodnoi naukovo konferentsii*: [Problems of theory and methodology of record-keeping, control and analysis. Collection of the International scientific conference], Iss. 3 (21), part II, pp. 410-415.

Лищенко О.Г., Пивненко В.В. ОПТИМІЗАЦІЯ АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Мета – обґрунтування напрямків оптимізації амортизаційної політики підприємства з урахуванням наслідків зміни вартісного критерію основних засобів.

Методика дослідження. У процесі дослідження застосовувалися як загальнонаукові, так і специфічні методи пізнання: методи логічного аналізу, синтезу, індукції і дедукції (при уточненні економічної сутності амортизаційної політики), метод системного вивчення господарських процесів (при розробці практичних рекомендацій щодо удосконалення розробки амортизаційної політики підприємства за допомогою правильно вибраного методу розрахунку амортизаційних відрахувань та завдяки доповненню до неї методики розрахунку амортизації в період інфляції), абстрактно-логічний метод – при узагальненні теоретичних положень, встановленні причинно-наслідкових зв'язків і формуванні висновків та пропозицій.

Результати. Надані методичні рекомендації щодо оптимізації амортизаційної політики, які стосуються внесення зміни до наказу про облікову політику щодо вартісних критеріїв для МНМА в бухгалтерському обліку, а також доцільного вибору методу амортизаційних відрахувань для різних об'єктів основних засобів.

Наукова новизна полягає в оптимізації амортизаційної політики підприємства, шляхом доречного вибору методу амортизаційних відрахувань для різних об'єктів основних засобів та застосування змін вартісного критерію основних засобів із 1 вересня 2015 року, що сприятиме ефективному веденню обліку основних засобів.

Практична значущість полягає в тому, що основні положення даного дослідження можуть бути використані керівництвом і бухгалтерами підприємства при формуванні амортизаційної політики підприємства.

Ключові слова: основні засоби, амортизація, амортизаційна політика підприємства, вартісний критерій, амортизаційні відрахування, метод розрахунку амортизаційних відрахувань.

Lyshchenko O.H., Pivnenko V.V. OPTIMIZATION OF DEPRECIATION POLITICS OF ENTERPRISE

Purpose – grounding of directions of optimization of depreciation politics of enterprise is taking into account the consequences of change of cost criterion of the fixed assets

Methodology of research. General scientific and specific methods were used during the studying: methods of logical analysis, synthesis, induction and deduction (to do precise economic essence of depreciation politics), a method of systematic study of business processes (at development of practical recommendations in relation to the improvement of development of depreciation politics of enterprise by means of the correctly chosen method of settling of depreciation decrees and due to adding to her of methodology of settling of depreciation in the period of inflation) abstract-logical method – at a synthesis of theoretical positions, establishing causal relationships and forming conclusions and proposals.

Findings. We gave methodical recommendations in relation to optimization of depreciation politics. These recommendations about making alteration to the order about account politics in relation to cost criteria for МНМА in a record-keeping, and also expedient choice of method of depreciation decrees for the different objects of the fixed assets.

Originality consists in optimization of depreciation politics of enterprise with the help of the appropriate choice of method of depreciation decrees for the different objects of the fixed assets and application of changes of cost criterion of the fixed assets from September, 1, 2015. That will assist the effective conduct of account of the fixed assets.

Practical of value consists, that the basic regulations of this research can be used by guidance and accountants of enterprise at fixing of depreciation politics of enterprise

Key words: fixed assets, depreciation, depreciation politics of enterprise, cost criterion, depreciation decrees, method of settling of depreciation decrees.

Лыщенко Е.Г., Пивненко В.В. ОПТИМИЗАЦИЯ АМОРТИЗАЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Цель – обоснование направлений оптимизации амортизационной политики предприятия с учетом последствий изменения стоимостного критерия основных средств.

Методика исследования. В процессе исследования применялись как общенаучные, так и специфические методы познания: методы логического анализа, синтеза, индукции и дедукции (при уточнении экономической сущности амортизационной политики), метод системного изучения хозяйственных процессов (при разработке практических рекомендаций по совершенствованию разработки амортизационной политики предприятия с помощью правильно выбранного метода расчета амортизационных отчислений и благодаря дополнению к ней методики расчета амортизации в период инфляции), абстрактно-логический метод – при обобщении теоретических положений, установлении причинно-следственных связей и формировании выводов и предложений.

Результаты. Даны методические рекомендации относительно оптимизации амортизационной политики, касающихся внесения изменения в приказ об учетной политике относительно стоимостных критериев для МНМА в бухгалтерском учете, а также целесообразного выбора метода амортизационных отчислений для различных объектов основных средств.

Научная новизна заключается в оптимизации амортизационной политики предприятия, путем уместного выбора метода амортизационных отчислений для различных объектов основных средств и применения изменений стоимостного критерия основных средств с 1 сентября 2015, что будет способствовать эффективному ведению учета основных средств.

Практическая значимость заключается в том, что основные положения данного исследования могут быть использованы руководством и бухгалтерами предприятия при формировании амортизационной политики предприятия.

Ключевые слова: основные средства, амортизация, амортизационная политика предприятия, стоимостный критерий, амортизационные отчисления, метод расчета амортизационных отчислений.